

BIBELEN OG VERDEN

nr. 2 | 2015

Global succes:

BIBELBASERET TRAUMEBEHANDLING

TAK TIL
BAGLANDET
LÆS SIDE
14

Læs også

Forrygende år for
oversættelse

Del din sorg i kirken

Terroristen blev
menneske igen

Medarbejdere fra Bibelselskabet i Swaziland sammen med kirkeledere, præster og lærerinder under uddannelse i traumebehandling. Der blev grinet og grædt, sunget, bedt, danset, tegnet, betroet hemmeligheder og læst højt fra Bibelen i to uger. De er nu bedre forberedt til at hjælpe landets traumatiserede befolkning.

FOTO: Adam Garff

Af Synne Garff, international chef
sg@bibelselskabet.dk

At kunne lægge øre til og vandre en del af vejen med et andet menneske, som Jesus gjorde på vejen til Emmaus med to af sine disciple, er afgørende. Som en præst sagde efter traumekurset: "Jeg indser nu, at jeg aldrig har lyttet til mine sognebørn. Jeg havde alt for travlt med at tale selv."

FOTO: Adam Garff

EN GLOBAL SUCCES

Bibelbaseret traumebehandling

NATURKATASTROFER og krige hærger lande, områder - og menneskesjæle. I en række lande er mere end hver anden stærkt traumatiseret. I Danmark har vi også traumatiserende oplevelser. Forleden talte jeg med en lokofører, der havde oplevet sin tredje personpåkørsel. Han havde opsøgt en psykolog med speciale i traumer, men hun måtte melde pas. Det er for voldsomt, lød begrundelsen. Så der stod han - sammen med mange andre kolleger - og søgte efter trøst og hjælp til at få bearbejdet oplevelser, som jeg vil spare dig for detaljerne omkring.

Med al den uro og smerte er verdens 146 bibelselskaber kommet til at spille en ny og markant rolle. Hvad nytter det egentlig at oversætte bibler og uddele dem, hvis modtagerne er dybt traumatiseret? For snart 15 år siden besluttede bibeloversætteren, ph.d. Harriet Hill, sig for, at der måtte gøres noget ved alle de traumer, hun oplevede i Afrika. Hun havde boet, arbejdet og rejst rundt i Afrika som oversætter og bibelformidler i 20 år. Harriet Hill satte sig sammen med sin kollega Margaret Hill (der ikke er familie, men tilfældigvis bærer samme efternavn), afrikanske kirkeledere, psykiatere og psykologer for at udvikle et program, der kunne hele traumer.

Stærkt efterspurgt

Bibelbaseret traumebehandling skulle vise sig at blive en kæmpe succes. Det er efterhånden nogle år siden, jeg første gang hørte om den globale task force i sjælesorg. På flere internationale konferencer, hvor bibelselskaber var samlet for at udveksle viden og erfaring, efter-

lyste generalsekretærer og kirkeledere fra krigsramte og udsatte områder igen og igen den korte traumeuddannelse. Det kan hjælpe os med at hjælpe vores menigheder, der lider, forklarede de.

Kirkelederne oplevede nemlig, at psykologer og psykiateres behandlingsprogrammer manglede noget afgørende. Traumatiserede kristne havde brug for at inddrage Gud, for der er så mange spørgsmål, der forbliver ubesvaret hos de psykologiske behandlere. Hvorfor tillod den gode og almægtige Gud, at min familie blev dræbt? Hvor var Gud, da jeg blev voldtaget? Er Gud ikke bare ond?

Det bedste fra flere verdener

Harriet Hill og hendes team tog altså det bedste fra psykologiens og psykiatriens verden og bragte det sammen med Bibelen og teologien. Efter at have hørt så meget om traumebehandling og studeret de bøger, programmet er baseret på, blev jeg for alvor nysgerrig. Jeg kontaktede direktør Harriet Hill og deltog i foråret 2014 i traumebehandling i Langata-fængslet i Kenya sammen med hendes kollega, Margaret Hill. Med mig var også generalsekretær fra Bibelselskabet i Swaziland, Sphiwe Ngwenya. Vi blev begge fascineret af den enkle metode og mødet med de fængslede, der havde fået forløst nogle af deres traumer og fået mod på livet igen.

Det virker

Det lykkedes mig at overtale Harriet Hill til at rejse med et hold traumeeksperter til Swaziland i august sidste år, hvor bibelselskabets

medarbejdere og kirkeledere blev uddannet i traumebehandling. Jeg oplevede sorggruppens helende virkning. Jeg spurgte på et tidspunkt Harriet Hill, hvad hemmeligheden bag traume-

"Det korte svar er: Det virker."

behandling i grunden er, for jeg så jo, hvordan deltagerne fik det bedre dag for dag. Hun smilede skælmisk og svarede: "Det korte svar er: Det virker." Læs i bladet om Harriet Hills omfattende arbejde, der nu er udbredt til mere end 40 lande. Materialet er helt eller delvist oversat til 150 sprog og bruges i dag af både katolske, protestantiske, ortodokse og evangeliske kirker. Traumebehandling har hjulpet hundredtusindvis af mennesker på verdensplan. Også Isah fra Uganda, der blev kapret som terrorist, da han var barn.

Et dansk spor

Jeg spekulerer på, om traumebehandling kan bruges i en dansk sammenhæng. Med 100 personpåkørsler hos jernbane operatører det forløbne år, efterlades lokoførere med ubearbejdede traumer. Politiet kører hver dag ud til traumatiserende oplevelser - blandt andet påkørsler. Det samme gør redningskorpsene. Og så er der alle vores soldater hjemvendt fra krig, for ikke at tale om trafikofrene. Psykologer og psykiatere med speciale i traumer er ikke altid nok for mennesker med en kristen tro. Hvad svarer de, når den traumatiserede spørger, hvorfor den gode Gud lader det ske? Mennesker i krise mister ikke kun relationer og sig selv. De mister også troen, som netop kan hjælpe dem tilbage til livet.

INDHOLD

Side 6-7
Swazilands befolkning
rustes til at bekæmpe
aids-traumer

Side 8-10
Al-shabaab-terroristen
Isah blev
trænet i at slå
ihjel

Side 11-12

Biskop Marianne Christiansen om sorggrupper: "I kirken forkyndes et håb, som trodser tiden"

Side 12
Præsten
sendte
gaverne til
syriske flygt-
ninge

Side 15

Simon Peters fiskefangst
inspirerer Connies køkken

Bibelothersættelser satte rekord i 2014

TRODS EBOLA og terrorangreb fra Boko Haram fik kristne i Nigeria og Liberia for første gang bibler på deres modersmål i 2014. Meget peger på det højeste antal nye bibelothersættelser på ét år.

1,3 milliarder mennesker fik i 2014 adgang til bibler på deres modersmål, takket være bibelselskaber rundt om i verden. Heraf 1,2 milliarder kinesere, og 146 mio., der taler 50 andre sprog. Det fremgår af ”Rapport om adgang til bibelske skrifter på verdensplan 2014”, som blev offentliggjort af De Forenede Bibelselskaber, United Bible Societies, i slutningen af april, og ifølge rapporten menes det at være rekorden for antallet af bibelothersættelser udgivet i løbet af et enkelt år.

I Nigeria var glæden stor over, at Bibelen er oversat til sproget bura.

Boko Haram angreb bibelothersættere i Nigeria

I NIGERIA udgav Bibelselskabet fire nye bibelothersættelser, på trods af at den militante, islamiske gruppe, Boko Haram, udførte flere dødbringende angreb end nogensinde før. En af de nyoversatte bibler var Bura-bibelen, som blev afsluttet i december. Det lykkedes selv om Boko Haram udførte et bombeangreb i september på det kontor, hvor bibelothersættelsen foregik. Sekretæren for oversættelseskomiteén blev dræbt og mere end tyve andre kristne mistede livet under angrebet.

Alle fire nigerianske bibler var førstegangsoversættelser, og de har givet 2,1 million nigerianere mulighed for at læse hele Bibelen på deres hjertesprog for første gang.

Nye bibler trods ebola

LIBERIA MISTEDE sidste år flere mennesker til ebola end noget andet af de

Oversættelsen af Bibelen til bura blev udgivet på trods af, at Boko Haram i september ødelagde kontoret, hvor bibelothersættelsen til bura blev skrevet. Sekretæren for oversættelseskomiteén blev dræbt under angrebet, som kostede mange livet i den kristent dominerede by.

ramte lande, men Bibelselskabet Liberia udgav to førstegangsoversættelser af hele Bibelen på Kpelle og Sydkissi, som tales af næsten en million mennesker. De to bibler blev udgivet i en tid, hvor folk havde brug for Guds ord på deres eget sprog mere end nogensinde før. Fejringen af udgivelsen på Sydkissii blev udsat til januar 2015, hvor ebola-situationen var stabiliseret, fordi de fleste, der taler dette sprog, bor i de hårdest ramte områder i Liberia.

”Den dag glemte de alt om ebola og et stort antal marcherede ud for at fejre, at de har fået Bibelen på deres sprog,” fortæller Paul Stevens, der er leder af Bibelselskabet i Liberia.

I Liberia fejrede en stor gruppe kissi-talende, at de i 2014 fik Bibelen på deres modersmål. Festen foregik i januar, da ebola—epidemien var kommet under kontrol.

30 nye førstegangsoversættelser i 2014

UDGIVELSERNE i Nigeria og Liberia var blandt de 30 førstegangsoversættelser, der er offentliggjort i hele verden sidste år på sprog, der tales af næsten 10 millioner mennesker. 18 sproggrupper har modtaget deres allerførste hele bibel, 10 fik deres første Nye Testamente, og to fik kortere dele af Skriften for første gang.

21 reviderede eller ny oversættelser

21 ANDRE SPROG, der allerede havde Bibelen, har fået nye eller reviderede oversættelser sidste år, for bibelselskaberne arbejder på at gøre Guds ord mere tilgængelig i et nutidigt sprog. En revideret studieudgave af det Nye Testamente på mandarin er nu tilgængelig for 1,2 milliarder kinesere, mens 136 millioner, der taler 20 andre sprog har fået nye versioner af Skriften.

”Vi er begejstrede for, hvad der blev opnået i bibelothersættelse i 2014,” siger Alexander M. Schweitzer, der er chef for afdelingen for bibelothersættelser i De Forenede Bibelselskaber. ”Det er et vidnesbyrd om det store arbejde og engagement, som findes i oversættelsesgrupper og i nationale bibelselskaber og lokalsamfund. Mange af disse oversættelser er kun blevet mulige takket være generøse gaver fra støtter rundt omkring i verden, og det er vi er virkelig taknemmelige for.”

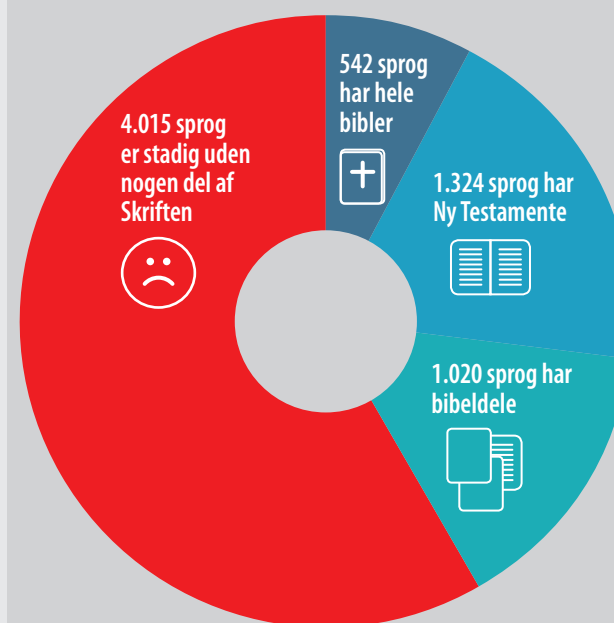
International chef Synne Garff har netop mødt chefen for oversættelse, Alexander Schweizer, i Etiopien, hvor der pågår 15 oversættelsesprojekter med støtte fra blandt andre danske givere.

200 nye sprog i digitalt bibelbibliotek

RAPPORTEN om adgang til bibelske skrifter på verdensplan viser også, at en vigtig milepæl blev nået sidste år i antallet af skrifter i det digitale bibliotek for bibler, Digital Bible Library® - en af verdens største samlinger af digitaliserede skrifter. I 2014 blev der tilføjet bibler på omkring 200 sprog, og dermed indeholder biblioteket lidt over 1.000 Skrifter på 816 sprog. Disse bibeltekster stilles til rådighed for offentligheden gennem partnere som BibleSearch og YouVersion. Digital Bible Library® ejes og vedligeholdes af United Bible Societies i partnerskab med andre bibelagenter og med støtte fra hver stamme og hver nation.

Tilgængelige bibeltekster pr. 31.12.2014

6.901 sprog i verden tales af 7.2 mia. mennesker

Status for bibelothersættelser. Hele Bibelen er nu tilgængelig på 542 sprog, der tales af 4,9 mia. mennesker, mens Det Nye Testamente er tilgængelig på 1.324 sprog, der tales af yderligere 673 mio. mennesker. 1.020 sprog har kortere dele af Skriften, mens 4.015 sprog, der tales af 460 millioner mennesker, stadig er uden nogen del af Skriften.

NEPAL

Tak fra Nepal

”JEG VAR SÅ OPMUNTRET af telefonopkald og e-mails fra venner og kolleger i fællesskabet omkring De Forenede Bibelselskaber, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtrykke min dybtfølte tak til alle, der har støttet os i denne svære tid”.

Generalsekretær Tej Jirel.

LEDER

Ræk hånden ud!

Af Morten Predstrup, kst. generalsekretær

I BIBELSELSKABET har vi et vidtforgrenet arbejde. Verdens brændpunkter er ikke blevet mere fredelige og kristne forfølges i stort tal. Her når verdens bibelselskaber ofte ud, hvor ingen eller få andre organisationer kommer. Særligt er oversættelsesarbejde en farlig metier - til tider så farlig, at vi i Bibelselskabet ikke engang kan melde ud præcist, hvor og hvem der er allermest i fare. Vi kan bare hjælpe ad andre, knap så åbenlyse veje.

I det lys er det endnu mere fantastisk, at bibelothersættelser satte rekord i 2014. 1,3 milliarder mennesker fik i 2014 adgang til bibler på deres modersmål. En usædvanlig bedrift der kun lod sig gøre takket være generøse givere blandt andet her i Danmark.

ARBEJDET FOREGÅR dog ikke kun i brændpunkter. Med projekter i mere end 200 lande verden over, er De Forenede Bibelselskaber stærkt repræsenteret i det vigtige arbejde med at oversætte og udbrede Bibelen. Nogle steder er der behov for basal humanitær hjælp, traumbearbejdning, hiv-bekæmpelse, hjælp til kræftamte børn - listen er lang. Bibelselskabet må sætte mennesket først, og gør det.

I jubilæumsåret 2014, der i høj grad blev understøttet af et hav af frivilliges aktiviteter over hele landet, var det også tiden at vende blikket lidt indad, og øge arbejdet blandt udsatte i Danmark. Mange givere og medlemmer har taget godt imod vores forstærkede fokus på bibelfremme i Danmark.

SIDSTE ÅR blev der delt op mod 3.000 bibler ud til indsatte i danske fængsler. Bibelselskabet imødekom dermed et behov, der er større end de fleste gør sig klart. I forvejen støtter Bibelselskabet uddeling af bibler i udenlandske fængsler, og det arbejde fortsætter.

Nu er tiden til at søsætte endnu et vigtigt projekt i Danmark: uddeling af bibler og bibelsk materiale til syge på landets hospitaler. Vi ved fra en undersøgelse blandt hospitalspræster, at der er et stort behov for at sprede håb, trøst og glæde blandt både syge børn og gamle. Men de mangler bibler til både voksne og børn, salmebøger og genfortællinger.

Bibelselskabet vil arbejde hårdt på at rejse midler til arbejdet på landets hospitaler. Vi håber at kunne give patienter en helt speciel julegave. Vi vil fortælle mere om bibler til Danmarks hospitaler i løbet af efteråret.

Men vi klarer ikke opgaven alene. Vi har brug for al den økonomiske støtte, vi kan få. Derfor beder vi om, at alle der har lyst til at støtte projektet rækker hånden ud.

”... Der er et stort behov for at sprede håb, trøst og glæde ...”

Terroristen, der blev menneske igen

På billedet fortæller Synne Garffs kollega om det voldsomme møde med Isah. Han lærte Isah at kende under traumebehandling. Isah er ikke den tidligere terrorists rigtige navn. Af hensyn til hans sikkerhed er en række detaljer udeladt. Flere bibelselskaber i Nordafrika arbejder med traumebehandling blandt flygtninge. Der uddeles blandt andet mad og stiklinger, så folk kan lære at dyrke jorden og få et nyt liv.

Isah blev hvervet som terrorist i en koranskole for at føre hellig krig mod de vantro. Mødet med en traumeekspert fra et af de nordafrikanske bibelselskaber ændrede hans liv. På billedet er det børn fra en koranskole på Zanzibar. FOTO: Scanpix – fotograf?

Billedtekst. FOTO: Scanpix – fotograf?

Isah voksede op i Nordafrika og blev kapret som terrorist af al-Shabaab, da han var barn. Han lærte at føre hellig krig og slå ihjel på et utal af måder. Men traumebehandling fik ham på bedre tanker

Af Synne Garff

”Er der nogen, der gerne vil hjem til deres mor og far?”

Al-Shabaab-lederen kiggede rundt på børnene. En af dem var Isah. Han havde nu opholdt sig længe i Somalia, langt væk fra sin familie. Han følte sig ensom, var træt af at blive oplært i våbenbrug og udspekulerede drabsmetoder. Selvfølgelig fristede det med en fremtrædende placering i himmelen, hvis han døde som selvmordsbomber. Men lige nu ville han bare gerne hjem. Og lederen spurgte. Alle børn rakte hånden i vejret.

Al-Shabaab-lederen plukkede seks børn ud. Isah tog skuffet sin hånd ned. Han var ikke iblandt. De seks andre børn sprang glade op til lederen, der gav tegn til sine medarbejdere. Så lød skuddene og det syn, som Isah aldrig glemmer. De seks børn blev skudt i stumper og stykker. Deres iturevne legemsdele blev smidt ind i bilen og kørt væk.

”Herefter var der ingen af os, som nogensinde spurgte, om vi måtte komme hjem,” fortæller Isah, der bare var et stort barn på det tidspunkt.

Vejen til al-Shabaab

Isah voksede op sammen med sine forældre og søskende. Som barn kom han i en islamisk skole, hvor han hørte om hellig krig, jihad. Han troede, det var noget, der var sket engang for længe siden.

”I min klasse kom der tit en mand på besøg, som hed Hussein. Han var virkelig sød. En dag spurgte han, om jeg kunne tænke mig at deltage i jihad. Tøvende svarede jeg ja. Jeg elskede tanken om at kæmpe for Gud, så jeg kunne få evigt liv.”

Tre uger senere vendte Hussein tilbage og bad Isah om at følge med ham til en anden koranskole i Nairobi for at lære mere om jihad. Da Isah ville orientere sin familie, sagde Hussein, at der ikke var behov for at få menneskelig godkendelse, når det handlede om en mission for Gud. Hussein tog fotos af Isah, som han skulle bruge til de midlertidige rejsedokumenter. Og så gik turen ellers til Nairobi.

Isah undrer sig i dag over, hvordan han fik adgang til Kenya på trods af skærpet sikkerhed, men det gjorde han altså.

”I Nairobi opholdt vi os en kort periode, hvorefter vi fortsatte til Mombasa. Her blev jeg efterladt i Sakina moskeen sammen med nogle drenge fra andre afrikanske lande. Vi blev undervist om natten, fra midnat til omkring kl.4 om morgenen. Vi slappede så af om dagen på stranden”.

Umenneskelige trusler

En måned efter vendte Hussein tilbage med to mænd i en Land Rover. De kørte drengene til Garissa og videre til den somaliske grænse gennem bushen. Her bemærkede Isah straks børn, der kørte rundt med kanoner. Han blev rædselsslagen.

”Bare rolig, de er en del af familien,” fortalte Hussein, der snart introducerede Isah til de somaliske børn. Isah følte sig dog ikke spor tryk blandt børnene. Han blev uddannet til at betjene kanoner og sprængstoffer. Ofte blev han sendt til en ny lejr. For hver gang blev presset øget og træningen hårdere. På et tidspunkt var alle børnene så trætte af situationen, at de besluttede sig for at strejke, så de kunne blive sendt hjem til deres forældre. Det var denne

protest, der var baggrunden for de seks børn, der blev skudt.

”Jeg havde ikke noget valg. Jeg måtte blive. Vi lærte alle mulige former for selvmordsmetoder at kende, hjerteløse og smertefulde måder at dræbe mennesker på. Vi blev sendt på flere missioner for at levere materialer til bomber i Uganda, Sudan, Kenya, Tanzania osv. I løbet af selv-mordstræningen blev vi indoktrineret til at tro, at jo flere mennesker, du dræber, jo større er belønningen i himlen”.

Tortur og selvmordsforsøg

I 2010 blev Isah arresteret af det kenyanske sikkerhedspoliti og opbevaret i et sikret hus i 28 dage, før han blev overdraget til sit hjemlands regering som al-Shabaab medlem. Han var mistænkt for delagtighed i et alvorligt bombeattentat. Isah var trænet i ikke at røbe sin identitet, selvom han blev tortureret.

”Jo mere jeg blev tortureret, desto værre behandlede jeg mine medfanger. Da det blev for meget for mig, planlagde jeg at flygte fra fængslet, så jeg kunne vende tilbage til al-Shabaab gruppen. Det lykkedes mig faktisk at flygte, men jeg blev fanget.”

Efter at have tabt alt håb, begyndte Isah at overveje selvmord, så han kunne slippe for al den lidelse. Han spiste grød med små stykker barberblade, og han forsøgte at hænge sig selv. Hver gang blev han reddet.

”Da fængslet frygtede at blive holdt ansvarlig for min død, blev jeg omsider sat fri og henvist til en missionær, hvor jeg nu bor efter at have været varetægtsfængslet i mere end 30 fængsler i mit liv.”

Missionæren skulle dø

Det var igennem missionæren, at Isah deltog i traumebehandling. Det var en programchef fra et af de afrikanske Bibelselskaber, der stod for gruppen. De to blev fortrolige. I begyndelsen kæmpede Isah med sig selv. Han havde et stærkt ønske om at vende tilbage til al-Shabaab og var rasende på den missionær, som drog omsorg for ham og som hindrede ham i at vende tilbage til sin gruppe. En aften tog Isah en lang kniv og sleb den.

”Jeg planlagde simpelthen at skære halsen over på missionæren om natten, men af en eller anden grund lod jeg være.”

Tilgivelsen rører centralt

Traumebehandlingen fortsatte. Blandt alle lektionerne hos bibelselskabet var tilgivelse den, der påvirkede Isah mest. Det var svært for ham at tilgive de mennesker, der havde arresteret ham og forkortet hans karriere hos al-Shabaab. Lektionen om tilgivelse udfordrede og provokerede ham enormt.

”Hvis jeg blev tilgivet af Gud efter alle de grusomheder, jeg havde begået, hvem var jeg så, hvis jeg ikke ville tilgive andre? Jeg fik en bibel i missionærens hus, og jeg begyndte at læse i den og syntes, den var ret interessant. Min yndlingshistorie er historien om Josef og hans jaloux brødre, og om hvordan Josef endte med at blive premierminister i Egypten selv efter et hårdt liv i fængslet. Det håb lever jeg på. Jeg begyndte at tro, at Gud har noget i vente for mig, ligesom der var for Josef. Efter den indsigt, kunne jeg ikke mere se tilbage!”

”jo flere mennesker, du dræber, jo større er belønningen i himlen”

Når sjælen rystes

– traumebehandling i Swaziland

Swazilands befolkning kæmper med traumer efter en voldsom aids-epidemi. Bibelselskabets internationale chef, Synne Garff, står sammen med et hold eksperter bag et kursus i traumebehandling for præster, kirkeledere og lærere

Der var en, der sagde: »Råb!«
Og jeg svarede:
»Hvad skal jeg råbe?«

ESAJAS KAPITEL 40, VERS 6

Af Synne Garff
FOTOS: Adam Garff

Et lokale langt ude på landet i bjergene sidder 35 mænd og kvinder og venter. Der er kirkeledere, præster, skoleledere og nogle lokale kvinder, som er udpeget af regeringen til at tage vare på udsatte børn. Nu skal de på kursus med et hold traumeeksperter. Alle er mere eller mindre traumatiseret og skal derfor først have bearbejdet deres egne lidelser, før de kan udøve sjælesorg for andre. En ung kvinde med et stort imødekomende smil er meget snakkesalig. Hun er vældigt optaget af, at min fotograf skal tage billeder af hendes børn. Hun virker ikke synderligt traumatiseret. Men det er hun. Sådan er det med traumer. De kan gemme sig bag kønne smil, mens de æder menneskesjæle op.

Traumatiseret af hiv

Swaziland er det land i verden, der er hårdest ramt af aids. 40 % af de gravide kvinder er smittet med hiv. Da epidemien brød ud i 1980'erne, blev de døde begravet i massegrave, og Swazilands folk lider stadig under aids-epidemiens følger. Mange børn er forældreløse og har aldrig talt om deres tab. Vold og incest i hjemmet er udbredt, børn dropper ud af skolen, og folk forsøger at glemme deres sørgelige liv i tåger af alkohol og cannabis; fejlnærering, sult og håbløshed hersker. Derfor har jeg inviteret traumeeksperten Harriet Hill og to af hendes medarbejdere til landet.

Harriet indtager rummet med stilfærdig autoritet. Hendes blik er roligt, opmærksomt og intenst. Efter snart 15 år i traumebehandlingens tjeneste bærer hun på et ocean af grufulde historier. Hun har opholdt sig en del i Den Demokratiske Republik Congo, hvor omkring seks millioner mennesker blev dræbt i 'den afrikanske verdenskrig', som formelt blev afsluttet i 2003. Hun har hørt børnesoldater fortælle om de grusomme mord, de blev tvunget til at begå. Børnesoldater, der i dag er blevet fredens ambassadører efter at have været igennem den bibelbaserede traumebehandling.

Usynlig smerte

”Skal vi begynde med at synge?” spørger Harriet.

En lærerinde med en pragtfuld stemme rejser sig og synger for. Resten istemmer snart. Også kvinden med det generøse smil. Befolkningen i Swaziland er fuld af rytmer, musik og sang – måske fordi musikken er et frimodigt modspil til traumerne. Da roen atter sænker sig, begynder

Harriet at fortælle om traumer, der kan opstå, enten fordi man er offer eller gerningsmand, eller ved at man er vidne til en andens lidelse.

”Man kan faktisk også blive traumatiseret ved blot at høre om en persons traume. Det er ikke så underligt, at vi ønsker at vende os bort fra historier om traumer. Traumatiserede mennesker vil også gerne vende sig bort fra deres smerte. Men de kan ikke glemme det, de har oplevet,” siger hun.

Troskrise

Ofte er de traumatiserede ude af stand til eller bange for at tale om det, der gør ondt, og det efterlader sår, der gnaver i sjælen. Men det er afgørende at få forløst sine traumer. For vi ved, at traumer kan ændre hjernen. Uden heling kan symptomerne blive ved. Ofte genoplever folk deres traumer og får ødelagt deres søvn, sundhed, følelser, relationer og håb for fremtiden. Mange får også en krise i troslivet.

”Har I nogensinde været vrede på Gud?”

Der bliver nikket. Tøvende. Det er ikke nemt for alle i rummet at indrømme, at tvivlen er en del af troslivet.

”Hvordan kan vi blive ved med at elske Gud, når der sker forfærdelige ting? Er der nogen, som har mistet en mor eller far? Måske et barn?”

Hænderne kommer i vejret en efter en. Men ingen taler om, at det var til aids. I verdens mest hiv-plagede land går man stille med sine lidelser. Aids er tabu og stigmatiseret.

Tab et tabu

Harriet understreger mange gange i forløbet, at man ikke skal fortælle noget, som man ikke har lyst til at indvie andre i. Nogle hemmeligheder bliver derfor fortalt til en makker eller betroet til Harriets team i diskretion.

”Hvad sker der, når vi ikke taler om vores sorg?”

Alle i lokalet bærer på stor smerte. I Swaziland er det ikke ualmindeligt, at børn, der mister deres forældre bliver sendt over til en onkel eller tante. De afdøde forældre bliver der ikke spurgt til. Det ved Harriet alt om og forklarer:

”Bibelen er fuld af passager, der afspejler menneskelivet – på godt og ondt. Folk med problemer her opsøger deres præst. De går ikke til psykologer og behandlere. Derfor har I et særligt stort ansvar og mulighed for at hjælpe. Og lytte. Det er også helbredende at skrive sin egen

Swaziland er en nation fuld af traumer forårsaget af aids. Der er blandt andet mange forældreløse børn, men sorgen er ikke noget, man taler om.

Udveksling mellem to lektioner. Generalsekretær i Swazilands bibelselskab, Sphiwe Ngwenya, (nr. to fra højre) sagde: ”Jeg har været med til mange ting i mit liv. Men det her forløb med traumebehandling er det mest vellykkede, jeg har oplevet. Det har virkelig givet folk mod på livet igen. Vi har fået nogle redskaber, der kan hjælpe både børn og voksne. Smerten må ikke blive inde i hjertet, så går det i stykker.”

Alle deltagere på traumekurset fik et certifikat efter kurset. De bedst egnede modtager yderligere uddannelse det kommende år og kan blive facilitatorer på lignende traumebehandlingskurser. Bibelbaseret traumebehandling bygger på sorggrupper med fortælling, sang, bøn, rollespil, tegning, betroelse, bibelstudier og på at bringe smerten til korset. Kurset tilpasses det enkelte land og bruges af katolske, ortodokse, anglikanske, evangeliske, pinsebevægelsen og uafhængige kirker. Harriet Hill er begyndt at undervise i traumebehandling i USA, hendes eget hjemland, hvor områder plages af høj kriminalitet, og traumer trives. Vesten er et helt nyt område. Måske kan vi lære noget af de dyrekøbte erfaringer fra Afrika.

Troens, håbets og kærlighedens globetrotter. Det meste af sit voksenliv har Harriet Hill boet i Afrika og arbejdet med bibeloversættelse og bibelformidling. Hun har en ph.d. i formidling af Bibelen og har skrevet en række bøger om bibeloversættelse og om, hvordan man får mennesker engageret i Bibelen. Harriet er gift og har tre børn og fire børnebørn.

”Smerten må ikke blive inde i hjertet, så går det i stykker.”

GENERALSEKRETÆR I
SWAZILANDS BIBELSELSKAB,
SPHIWE NGWENYA

Se filmen *Hope Rising* om traumebehandling:
<http://www.americanbible.org/hope-rising>

Læs mere om traumebehandling på bibelselskabet.dk

klagesang. Lad os slå op på Salmernes Bog kapitel 38, kapitel 7-9. Er der en, der vil læse højt?”

En af mændene læser:

Jeg er knuget og dybt nedbøjet, hele dagen går jeg sørgende omkring. Det brænder i mine lænder, og der er intet uskadt på min krop. Jeg er lammet og fuldstændig knust, jeg skriger i mit hjertes uro.

Sorgens anatomi

Sorgen har sit helt eget liv. Den tager tid. I begyndelsen er der fornægtelse og vrede, så kommer der en tid uden håb, men som tiden går, kan man nå til en ny begyndelse.

”Man kommer i krise ved sorg. Der er ingen nemme broer, man kan smutte hen over til en ny begyndelse. Hvis I bliver ved med at fornægte og tænke: Jeg græder ikke! Jeg er hårdfør. Hvis I siger til jeres sognebørn, at de skal komme videre med deres liv, bliver smerten uforløst inde i hjertet.”

Deltagerne nikker. I mange afrikanske kulturer taler man ikke om sine følelser.

”Hvad gjorde Jesus, da han var bange og vidste, at han snart skulle forrådes? Han delte sin angst med disciplene. Prøv at gøre det samme. Prøv at tegne noget, der tynger jer. Noget slemt eller trist, I har oplevet,” lyder det roligt fra Harriet.

Tilgivelse letter os

I løbet af ugen bliver der sunget, delt historier, skrevet klagesange, spillet rollespil, diskuteret og læst højt fra Bibelen fra morgen til aften.

Tilgivelse er en af de lektioner, der fylder meget. Hvorfor skulle en kvinde dog tilgive sin voldtægtsmand? Ingen bliver stillet i udsigt, at denne øvelse er nem. Harriet understreger, at tilgivelse ikke handler om at sige, at krænkelser ikke betyder noget, eller at krænkeren skal gå fri af straf og uden videre vinde sit offers tillid tilbage.

”Prøv at forestille jer, at I er bundet til en stol. Stolen er det, der tynger jer. I bevæger jer omkring langsomt og ufrit.”

Flere af deltagerne får bundet en stol til benene. Smil og latter breder sig, efterhånden som deltagerne kæmper for at komme rundt i lokalet.

”Man bliver ødelagt, når man er slave af vrede og bitterhed. Det er ødelæggende, når vi ikke kan tilgive dem, der har gjort os ondt. Vi kan få hovedpine, ondt i maven, hjerteproblemer. Vi kan måske blive ligeså voldelige og ondskabsfulde som dem, der gjorde os ondt. Tilgivelse gør os fri af det. Vi tilgiver altså for vores egen skyld. For selv at få det bedre.”

Sorgerne til korset

Den sidste dag kulminerer kurset med at bringe smerten til korset.

”Giv byrderne til Jesus. Så bliver I lettet,” forklarer Harriet.

”I Det Nye Testamente kan vi læse, at Jesus døde for vores skyld. Der står også, at han kom til verden for at bære vores byrder og hele os. Prøv at slå op på Matthæusevangeliet kapitel 8, vers 16-17:

Da det blev aften, bragte de mange besatte hen til ham, og han drev ånderne ud ved sit ord og helbredte alle de syge, for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten Esajas, der siger: Han tog vore lidelser, han bar vore sygdomme.

I kan trygt give jeres byrder og lidelser til Jesus. Jesus tog menneskenes lidelser på sig.

Gud ofrede sin søn på korset, for at vi mennesker kan blive sat fri. I dag skal vi bringe smerten til korset.”

Harriet beder os om at skrive vores lidelser ned på et stykke papir:

”Vær så specifik som muligt. Skriv det værste, I har oplevet, ned. Det kan være noget, I har udsat andre for. Eller noget, I selv eller andre er blevet udsat for.”

Vi skriver i stilhed. Og så er det blevet tid. Sammen går vi ud og bærer lidelserne til korset. Her bliver papirerne brændt i en balje, og vi får visualiseret, hvordan Jesus tager imod vores lidelser og bærer dem for os. Tårerne får frit løb hos en del, og der lyder et lettelsens suk bag mig. Harriet har ret. Øvelsen med at bringe smerten til korset er central for at forstå traumebehandlingen i sin kerne. Det konkrete i at nedfælde sine traumer, overdrage dem og til sidst brænde dem letter det psykiske pres. Og Gud er med hele vejen.

En smilende bombe

I løbet af ugen diskuterer jeg hver aften dagens traumebehandling med Harriet på vores bilture til og fra landsbyen. En dag bliver samtalen drejet i retning af den unge smilende kvinde. Hun har betroet sig til Harriet:

”Hun har det rigtig dårligt. Vi må tage hånd om hende.”

Det viser sig, at den unge kvinde lige er blevet testet hiv-positiv. Da hun frygter for at blive udstødt af familien, har hun besluttet sig for at tage sit eget liv – og børnenes.

Bedre rustet

Den smilende kvinde er ikke den eneste, der gik i selvmordstanker, da kurset begyndte. Men samtalerne om svigt og savn, nærværet, bønnerne, sangen, omsorgen og informationerne om de psykologiske mekanismer omkring sorgen, letter imidlertid humøret. Pinlige emner er ikke mere så pinlige.

Jeg taler efter kurset med mange på tomands-hånd og i grupper. Alle er enige om, at de har fået forløst noget afgørende selv og er klædt langt bedre på til at håndtere sorg og traumer hos både børn og voksne.

Og Harriet Hill og hendes team kan nu rejse videre til næste brændpunkt.

I sorgen skal vi ikke dømmes, men deles

Det er basalt, at vi skal deles om sorgen, mener biskop **Marianne Christiansen**. Og det kan man gøre i kirkerummet

Sorg har som fødslen sin tid, og sorgens tid er meget længere, end vores kultur vil indrømme.

Med udgangspunkt i Johannesevangeliet kommer ordene fra Marianne Christiansen, biskop i Haderslev Stift. Hun har beskæftiget sig med de danske sorggrupper som led i det nye forskningsprojekt ”sorggrupper i kirken.” Da projektet blev præsenteret på en konference i Vejle, var det biskoppen, som holdt åbningstalen.

Der er på det seneste kommet øget fokus på den kirkelige sorggruppe; et sted, hvor man kan dele sin sorg og opleve nærvær og empati. Og det viser sig, at en sorggruppe faktisk kan være en overraskende stærk støtte for mennesker, der har ondt i livet. Sorgen er nemlig et vilkår, vi deler, fortæller Marianne Christiansen:

”Det er basalt menneskeligt og kirkeligt at dele sorgen. Vi kender det fra begravelsen, hvor vi sidder sammen og mærker hinandens tilstedeværelse. Her kan vi finde veje ind til der, hvor vi ellers ikke normalt kan nå hinanden.”

Marianne Christiansen peger på, at der i den kristne tolkning af menneskelivet er en smerte. Den kan ikke gå væk, og man skal igennem den. I en luthersk sammenhæng bliver vi betragtet

som hinandens sjælesørgere, men hvor sjælesorgen traditionelt set har været en individuel samtale med præsten, er det anderledes med sorggruppen:

”Sjælesorgens alfa og omega er, at præsten er den, der lytter, mens man kan fortælle og lægge ting frem. Når der er flere deltagere, kommer der samtidig et forhold imellem dem, der fortæller. Sorggruppen er vigtig, for netop i fællesskabet ser vi, hvad det at være menighed handler om: at man er sammen – også i sorgen.”

Kirken er herredømmefri

Det er ikke uden betydning, at bearbejdelsen af livets udfordringer sker i kirken, mener Marianne Christiansen. Kirkens rum er for tiden både søgt og anfægtet, men det vigtigste er, at det rummer et menneskeligt nærvær, som går på tværs af tid:

”Man skal i sorggruppen ikke bringes fra et sted til et andet, og man skal ikke nå noget mål. I kirken er der en erindring om de mennesker, som har været. Her bliver der forkyndt et håb, som trodser tiden,” siger biskoppen og tilføjer: ”Man kan sige, at kirkerummet åbner tiden.” Samtidig er Gud med som tredje tilhører, for-

Kirkens rum er for biskop i Haderslev Stift Marianne Christiansen vigtigt, fordi det rummer et menneskeligt nærvær, som går på tværs af tid. Her står hun foran Haderslev Domkirke. FOTO: Palle Peter Skov/Scanpix

Af Inge Haandsbæk Jensen

”Sorggruppen er vigtig, for netop i fællesskabet ser vi, hvad det at være menighed handler om: at man er sammen – også i sorgen.”

klarer Marianne Christiansen. For idet vi fortæller for hinanden, lægger vi også ting frem for Gud. Derved overlader vi det også til Gud at bedømme vores handlinger:

”Overgangen fra sorg til skyld er glidende, fordi mange mennesker forbinder sorg med skyld. Det afgørende er, at det er vejen frem at være sammen som mennesker i den uudholdelige skyld. Det ikke er op til os selv at dømme over skylden, men vi skal deles om den. Vi skal hverken dømme os selv eller andre, som Paulus siger. Kirken er et herredømmefrit rum, fordi det dybest set er Guds.”

En forløsende vej at gå

I Bibelselskabets arbejde indgår også traumebehandling, en sorggruppe-praksis udviklet af psykologer, psykiatere og præster i Afrika. Her fungerer de bibelske historier som spejlbilleder på, hvilke dilemmaer og udfordringer man kan møde som menneske. De traumatiserede mennesker kan eksempelvis være indsatte i fængsler, voldtægts ofre eller krigs- og hiv-ramte, og med præsten som anker gennemgår de en proces, hvor traumerne bliver delt og bearbejdet sammen med en gruppe ligesindede.

Et initiativ, som Marianne Christiansen også mener kan have potentiale i en dansk kontekst: ”Det er ganske givet, at vi også i vores land kan lære af det arbejde, der er udviklet i en afrikansk sammenhæng. Netop i brugen af biblen og de fælles historier får vi en tredje samtalepartner med ind i sorggruppen eller traumebehandlingen – nemlig Guds ord...”

sorggruppen eller traumebehandlingen - nemlig Guds ord. Det enkelte menneskes sorg og skyld bliver mødt og genkendt i bibelens fortællinger.”

Derfor mener hun, at sorggruppernes måde at konkretisere og bearbejde traumer har et værdifuldt potentiale:

”Det er en forløsende og helbredende vej at gå, når der er plads til, at vi kan le, græde og være fysiske. Det er vigtigt i vores kultur, at det fysiske og psykiske er to sider af samme sag.”

»Sandelig, sandelig siger jeg jer: I skal græde og klage, men verden skal glæde sig. I skal sørge, men jeres sorg skal blive til glæde. Når kvinden skal føde, har hun det svært, fordi hendes time er kommet; men når hun har født sit barn, husker hun ikke mere sin trængsel af glæde over, at et menneske er født til verden. Også I sørger nu, men jeg skal se jer igen, og da skal jeres hjerte glæde sig, og ingen skal tage jeres glæde fra jer«

JOHANNESVANGELIET, KAP. 16:20-22

Bibelselskabets internationale hjælpearbejde sker udelukkende på baggrund af private donationer. Alfred Kirketerp er en af de givere, som har gjort en stor forskel. FOTO: Flemming Hansen/Herning Folkeblad

Han gav bibler til syriske flygtninge

Af Thilde Thordahl Andersen

Sognepræsten Alfred Kirketerp droppede jubilæumsgaverne og ønskede sig i stedet donationer. Resultatet var imponerende

Hver søndag i kirken beder sognepræst i Assing Alfred Kirketerp for alle de kristne, der forfølges for deres tro. Og han beder for, at vi hver især må kende vores ansvar for dem.

Da Alfred Kirketerp i marts 2015 kunne fejre sit 25-års jubilæum som sognepræst i Assing, tog han konsekvensen af sin kirkebøn. I stedet for at ønske sig dyr vin og blomster, ønskede Alfred Kirketerp, at hans gæster indbetalte et valgfrit beløb, som skulle gå til at hjælpe forfulgte kristne i Syrien.

Og det var en imponerende donation, der kom ud af opfordringen. I alt 45.200 kroner blev indsamlet, og omkring 400 mennesker bidrog. Beløbet har Alfred Kirketerp doneret til Bibelselskabets internationale afdelings arbejde med at hjælpe kristne i Syrien.

”Den opmuntring, der ligger i at få en bibel, giver en fornemmelse af, at man ikke er glemt.”

on, som jeg er meget optaget af.”

Ifølge ham kan det nogle gange være lige så stor en hjælp at få en bibel som at få et stykke brød:

”Den opmuntring, der ligger i at få en bibel, giver en fornemmelse af, at man ikke er glemt.”

Alfred Kirketerp endte faktisk med at få vin og gaver oven i hatten - så gavmilde var hans gæster. Sognepræsten fra Assing siger:

”Jeg kan kun opfordre andre til at gøre det samme som jeg.”

Bibelselskabets internationale chef, Synne Garff, er meget rørt over Alfred Kirketerps initiativ. Hun siger:

”Med denne donation kan vi indgyde håb til rigtig mange mennesker i en forfærdelig situation. Bibelen er stærkt efterspurgt hos kristne flygtninge i Syrien - ja også i Jordan, Irak og Libanon. Mennesker på flugt lider et voldsomt identitetstab og søger derfor ofte hen til deres rødder for at have noget at holde fast i. Det betyder alverden, at der findes givere som Alfred Kirketerp.”

Bibelen kan være afgørende

Men hvorfor støtte lige netop denne sag? Alfred Kirketerp fortæller:

”I øjeblikket ser vi nogle af de mest forfærdelige kristenforfølgelser i umindelige tider, og det er en situation, som jeg er meget optaget af.”

on, som jeg er meget optaget af.”

Ifølge ham kan det nogle gange være lige så stor en hjælp at få en bibel som at få et stykke brød:

”Den opmuntring, der ligger i at få en bibel, giver en fornemmelse af, at man ikke er glemt.”

Alfred Kirketerp endte faktisk med at få vin og gaver oven i hatten - så gavmilde var hans gæster. Sognepræsten fra Assing siger:

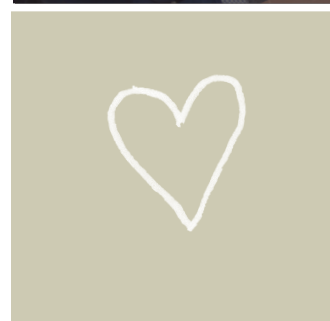
”Jeg kan kun opfordre andre til at gøre det samme som jeg.”

Bibelselskabets internationale chef, Synne Garff, er meget rørt over Alfred Kirketerps initiativ. Hun siger:

”Med denne donation kan vi indgyde håb til rigtig mange mennesker i en forfærdelig situation. Bibelen er stærkt efterspurgt hos kristne flygtninge i Syrien - ja også i Jordan, Irak og Libanon. Mennesker på flugt lider et voldsomt identitetstab og søger derfor ofte hen til deres rødder for at have noget at holde fast i. Det betyder alverden, at der findes givere som Alfred Kirketerp.”

Uddeling af Bibelmagasiner på Næstved Station til store og små.

Uddeling af Bibelmagasinet, Bibelselskabets jubilæumsmagasin, på Tønder Festival.

TAK FOR ET FREMRAGENDE JUBILÆUMSÅR!

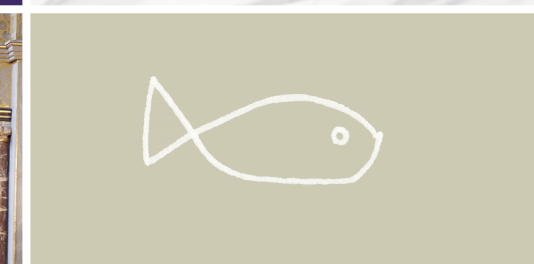
2014 var et helt særligt år for Bibelselskabet, og den store og landsdækkende fejring af vores 200 års jubilæum fik fantastisk vind i sejlene med hjælp fra vores lokale stiftsudvalg. Derfor skal der lyde et stort og ekstra hjerteligt **TAK** til alle medlemmer af Bibelselskabets 10 stiftsudvalg. Vi er taknemmelige for jeres fremragende arbejde og engagement – for jeres mange gode tiltag og arrangementer i løbet af jubilæumsåret. Det er en vigtig indsats, I hver især gør for Bibelselskabet.

Sommerophold på Silkeborg Højskole med Bibelen i centrum.

Her er hospitalspræst, Maria Bastrup Jørgensen, på besøg hos en patient på Rigshospitalet.

DANMARKS HOSPITALER MANGLER BIBLER

I år har Bibelselskabet en særlig indsamling til landets hospitaler. Efterspørgslen på bibler fra hospitals-præsterne er stor. **HJÆLP** os med at formidle budskabet og indsamle midler. **BANK REG.NR.: 3001, kontonummer: 9000488, mærket 'HOSPITALDK'**

Festgudstjenester over hele landet – blandt andet her i Frederiksborg Slotskirke.

FOTO: Carsten Lundager.

FIND FEM FEJL FIND FEM FEJL I DENNE TEKST FRA LUKASEVANGELIET

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthias: Da Jesus kom nærmere og så Betlehem, græd han over den og sagde: »Vidste blot også du på denne dag, hvad der tjener til din fred. Men nu er det skjult for dine øjne. For der skal komme dage over dig, da dine homies skal kaste en vold op omkring dig, belejre dig og trænge ind på dig fra alle sider. De skal jævne dig med jorden og dine børn sammen med dig, og de skal ikke lade sten på sten tilbage i dig, fordi du ikke kendte din besøgestid.« Så kom han ind på restauranten, og han gav sig til at jage dem ud, som drev handel dér, og han sagde til dem: »Der står skrevet: »Mit hus skal være et hønsehus.« Men I har gjort det til en røverkule.« Han underviste hver dag på tempelpladsen. Ypperstepræsterne og de skriftkloge, ja, alle folkets ledere søgte at få ham ryddet af vejen; men de kunne ikke finde ud af, hvad de skulle gøre, for hele folket hang ved ham for at høre ham.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

BIBELSUDOKU

	A	B	C	D	E	F	G	H	I
1		○				☙			⚶
2	⚶		☯	✝	○		≡	△	☙
3	✝								
4	○		⚶			☯			
5	☆	☙		⚓		○		✝	☯
6				⚶			☆		△
7									≡
8	≡	☯	⚓		☆	⚶	△		✝
9	△			☙				☯	

BIBELQUIZ

VINDERE

De fem vindere af sidste quiz er:

- Else Marie Christensen, Nørresundby
- Johannes Blond Jensen, Fredericia
- Lilly Grøn, Kjellerup
- Jette Krastins, Herlev
- Malene Ødis, Sønderborg

SVAR

- 40 dage (1 Mos 7,17)
- Jakob (1 Mos 32,28)
- Josef (1 Mos 37,3)
- Profetinde (2 Mos 15,20)
- Aron (2 Mos 4,14)
- Hanna (1 Sam 1)
- Matthæusevangeliet
- Barnabas, som var Paulus' medrejsende jf. ApG 13,1-2
- Jakob og Johannes (Matt 4,21)
- Fire rejser (ApG 13-21;27-28)

SEND IND OG VIND

Send svaret til bibelquiz@bibelselskabet.dk og deltag i konkurrencen om fem gavekort à 300 kr. til bibelselskabets bogcenter. Præmien udtrækkes 20. august 2015. Vinderne får direkte besked, og navnene offentliggøres i bibelselskabets nyhedsbrev.

GIV TRAUMATISERED MENNESKER NYT LIVS- MOD MED BIBELEN

BIBELSELSKABETS MEDARBEJDERE i Jordan blev uddannet i bibelbaseret traumebehandling lige før jul. De er nu langt bedre rustet til at lytte til og støtte de mange krigstraumatiserede flygtninge fra Syrien og Irak. De arbejder desuden på at etablere sorggrupper for de kristne flygtninge og vil benytte metoderne fra traumebehandling. Her er det generalsekretær Munther Namat sammen med to flygtningebørn, der modtog tæpper og en heater i vinterkulden i en af Ammans kirker.

FOTOS: De Forenede Bibelselskaber

I LANGATA fængslet i Kenya har Synne Garff deltaget i traumebehandling sammen med Margaret Hill, der har været med til at udvikle den bibelbaserede model.

UNDER KRIGEN i DR Congo blev børn hvervet som soldater. Takket være traumebehandling er en del i dag fredens ambassadører.

STØT BIBELBASERET TRAUMEBEHANDLING

Sammen med traumebehandling uddeles der ofte bibler, mad, kyllinger og planter til deltagerne i sorggruppen. Det giver flygtninge mulighed for at skabe sig en ny tilværelse.

TRAUMEBEHANDLING VIRKER
I 2014 udførte Global Scripture Impact en uafhængig vurdering af bibel-baserede traumebehandling i Den Demokratiske Republik Congo. En forsker tilbragte to uger med at rejse rundt og lave interviews. Læs om de opløftende resultater på www.bibelselskabet.dk

SÅDAN KAN DU NEMT STØTTE:

GIRO: 9 00 04 88 **BANK:** 3001 — 9 00 04 88
mærket 'Traumebehandling'

HJEMMESIDE: www.bibelselskabet.dk

NB! Overskydende midler vil gå til bibler, hvor behovet er størst.